

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2760/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јован Будимир, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Нови Београд“ из Новог Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 177/18 од 04.05.2018. године, у седници већа одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 177/18 од 04.05.2018. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 177/18 од 04.05.2018. године, ставом првим изреке одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 13720/10 од 01.06.2017. године, којом је ставом првим изреке одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи, на име разлике у заради, за период од 15.03.2003. године до 15.03.2006. године исплати износ од 153.849,71 динара, са законском затезном каматом на одређене новчане износе од доспелости сваког појединог износа до исплате, све ближе наведено у овом ставу изреке, ставом другим изреке одбијен, као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да у корист тужиље надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати за период од 15.03.2003. године до 15.03.2006. године доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на износе из става првог изреке пресуде и ставом трећим изреке одбачена, као неуредна, тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени да на име доприноса за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање уплати износ од 57.093,80 динара. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014), који се у конкретном случају не може применити, у смислу члана 506. став 1. тог закона, али који је по

садржини и дејству истоветан одредби члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09, у даљем тексту: ЗПП).

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Решењем Р4 3/19 од 07.02.2019. године, Апелациони суд у Београду је оценио да је недопуштена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 177/18 од 04.05.2018. године, у смислу одредбе члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 13.03.2006. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 214.358,24 динара. Поднеском од 21.04.2017. године тужбени захтев је смањен на износ од 108.605,81 динара, о којем је одлучено првостепеном пресудом донетом 01.06.2017. године. Другостепена пресуда донета је 04.05.2018. године. На дан подношења тужбе, 1 евро је према средњем курсу Народне банке Србије износио 87,0881 динара, па вредност предмета спора побијаног дела представља динарску противвредност износа 1.247,07 евра.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

У овом случају, правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 04.05.2018. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Бождар Вујичић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**